

at Udgifterne derved — Udgifter, som jeg naturligvis mener baade denne Gang og i Fremtiden bør afholdes af Anstalten — blive for store i Forhold til Antallet af Sagerne, saa ved jeg ikke, om der kunde være noget til Hinder for, at man satte et Maksimum for Honorarerne og saa gav et Honorar for hver enkelt Sag, som kom til Paakendelse, saaledes at hvis det viste sig, at der ikke kom saa mange Sager til Afgørelse, at Maksimum blev naaet, nøjedes Kommissionens Medlemmer med noget mindre. Det kan jo være, at dette har praktiske Vanskeligheder, men jeg tror ikke, at de ville være uoverkommelige. — Idet jeg i det hele taget stiller mig villig til det foreliggende Forslag og takker den højtærede Minister for dets Fremkomst, tillader jeg mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa disse forskellige Punkter.

Scharling: Hvor megen Opmærksomhed end de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte, fortjene, tror jeg dog, at de i det hele egne sig noget mindre til at blive Genstand for Forhandling her i Salen end til Forhandling i det Udvalg, hvortil Lovforslaget formentlig vil blive henvist. Jeg skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger til nogle enkelte Punkter. Jeg skal da særlig bemærke, at jeg tror, at den Betragtning, som det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til den Indflydelse, der i Lovforslagets § 3 er tillagt Reservefonden fra den foregaaende Opgørelse, noget beror paa en Misforstaaelse af denne Reservefonds virkelige Natur. Det forekommer mig, at hans Indvendinger egentlig nærmest ramte Berettigelsen af at bruge Betegnelsen Reservefond om den Størrelse, her omhandles, thi selve den Størrelse, som her betegnes ved Udtrykket Reservefond, er vistnok en nødvendig Faktor for Beregningen af det Beløb, som overhovedet kan komme til Bonusudbetaling. Jeg tror i det hele, at det tør siges, at de Regler, som i saa Henseende ere givne i Lovforslaget, have været overordentlig omhyggelig overvejede, og at man har bestræbt sig for at tage det fornødne Hensyn paa den ene Side til selve Anstalten, paa den anden Side til Interessenternes Krav eller formentlige Krav paa Bonus. Det er vist netop under Hensyn til, at det foreslaas, at denne Lov skulde have en blivende Varighed, at man har ment at maatte være nogenlunde streng i Opgørelsen af Beregningen, medens der samtidig fremkommer en Bonus, som de fleste

Selskaber utvivlsomt vilde glæde sig ved at kunne give deres Interessenter. — Jeg skal dog bemærke, at naar den ærede Taler fandt, at man havde været for haard mod Kvinderne ved at sætte Forsikringstallene saa lavt for deres Vedkommende, støtte disse Forsikringstal sig jo til de faktisk foreliggende Forhold samt til Beregninger, som bygges derpaa, og naar de ikke have kunnet sættes høiere for Kvindernes Vedkommende, er det netop, fordi den Risiko, der ved dem paaføres Anstalten, her er forholdsvis større i Forhold til de Præmier, som erlægges for dem, end Tilfældet er for Mændenes Vedkommende. Navnlig tør det maaske siges i al Almindelighed, at de særlige Dødelighedsforhold for Kvinderne medføre, at Risikoen ikke her neutraliseres, saaledes som den ellers gør det i Forholdet mellem Livsforsikringer og Livrenter, idet den Forandring i Dødelighed, som ellers gør den ene Forsikringsmaade mindre gunstig for Anstalten, gør den anden i samme Grad mere gunstig, ikke i samme Grad gælder her. Dette skyldes den Omstændighed, at de Kvinder, der faa Livrenter, for en meget væsentlig Del ere ugifte Kvinder, medens derimod de, for hvem der tegnes Livsforsikring, for en væsentlig Del ere gifte Kvinder. Jeg tror, at de opstillede Tal ville vise sig rigtige, men selvfølgelig kunne de meget godt kunne blive Genstand for nærmere Drøftelse i Udvalget. — Jeg tror derimod ikke, at det kan lade sig gøre her i Salen at komme dybere ind derpaa, og det har den ærede Taler formodentlig heller ikke ment. — Hvad angaar de Udgifter, som Bonusberegningen vil medføre, maa jeg tilstaa, at det forekommer mig i og for sig naturligt, om disse Udgifter falde paa selve dem, som skulle have godt af Bonus. da hele Beregningen udføres og alle dermed forbundne Udgifter i Virkeligheden afholdes i deres Interesse, nemlig for at skaffe dem Bonus. Men selvfølgelig er det et Spørgsmaal, som meget godt kan nærmere forhandles, om der vil være mere Grund til at følge den Vej, som anvistes af den ærede Taler. Jeg for mit Vedkommende er dog mere tilbøjelig til at holde paa det, som foreslaas i Lovforslaget, men det er jo i alt Fald et Punkt, som ikke er af indgribende Betydning for Loven. — Naar den ærede Taler fandt Tiden for Opgørelserne af de 5-aarige Statusberegninger lovlig lang, skal dertil bemærkes, at der jo her er Forhold, som nødvendig kræve en meget lang Tid, fordi der skal skaffes Oplysninger om Dødeligheden for